

Mà fèrria contra el català

La nova consellera d'Educació de Balears, Joana Maria Camps (a la foto) és una mera executora de l'anticatalanisme del president Bauzà.

El govern balear es mostra extremadament dialogant amb les patronals empresarials. Tant que, per fer cas a les seves reivindicacions, ha *ajornat* la implantació dels nous tres impostos anunciats –la recaptació dels quals està prevista en el pressupost vigent per a enguany– fins el proper setembre, en una passa que és clar que és la prèvia a l'oblit dels nous gravàmens. Igualment, l'executiu de Bauzà és molt sensible al diàleg amb altres representants socials. Ara bé, hi ha un sector cap el qual es mostra insensible. En tot el que faci referència al català el president i el seu govern actuen amb duresa extrema i, en lloc de rectificació, amb una intensificació que ja es deixa notar.

El TIL. Tal com aquest setmanari va informar en el seu moment, quan el govern illenc aprovà el decret de tractament integral de llengües (TIL), o de trilingüisme, qui aleshores era el conse-

El govern de les Illes rectifica en algunes coses, en d'altres es mostra almenys dialogant. Contra el català, però, només té mà fèrria.

ller del ram, Rafel Bosch, va deixar ben a posta un article redactat de tal manera –el 20– que obria la porta perquè els centres educatius que ho volguessin fessin valer més el seu propi projecte lingüístic que no el que aparentment imposava la conselleria com a norma general.

En síntesi, el TIL preveu que a partir del pròxim curs es vagi implantant el trilingüisme. Formalment aquest decret

anul·la la possibilitat de la immersió lingüística i obliga que els dos idiomes oficials de les Illes estiguin “equilibrats”, en la comptabilització d'hores de classe i del tipus d'assignatures en què s'imparteixen, i que un tercer idioma, l'anglès, es vagi introduint en funció de les disponibilitats dels centres de tenir professors capacitats de donar classes en aquest idioma.

El TIL deroga l'anomenat decret de mínims que vigia des de 1997 i que obligava que els centres fessin almenys un 50% de les classes en català. Per tant, el que fa el TIL és ampliar la presència del castellà i introduir l'anglès, totes dues coses a costa del català. No obstant, l'article 20 permetia que quan, pel motiu que fos, un centre no pogués fer front a l'objectiu general, aleshores valdria el seu projecte lingüístic.

En primera instància s'aixecaren veus –de sindicats, d'associacions de professors i, també, de l'oposició política, del PSOE i de Més– que criticaren la nova normativa perquè consideraven com un “impossible” que a l'ensenyament públic es disposés del professorat format en anglès per a fer classes en aquesta llengua.

La polèmica s'ha intensificat i eixamplat des que, ara fa un mes i busques, Bauzà va destituir el conseller que va redactar el decret, Rafel Bosch. Perquè la seva substituta, seguint les ordres del president, pretén obligar a fer complir una interpretació del famós article 20 que el deixaria a la pràctica sense efecte i que suposaria la parcial castellanització de l'educació a Balears sense assegurar –per manca de mitjans– la introducció de l'anglès, si més no a l'ensenyament públic.

Mà ferma. Com és conegut, el president José Ramón Bauzà destituí Bosch de conseller i posà en el seu lloc l'advocada i agent de la propietat immobiliària Joana Maria Camps. La nova consellera no va trigar a fer-se notar. “Jo sé d'educació el mateix que sap qualsevol altre ciutadà”, va dir en l'acte de presa de possessió: tota una declaració d'intencions. Era evident que seria una mera executora de les ordres de Bauzà, molt imbuït de l'anticatalanisme del Círculo Balear i del diari *El Mundo-El Día de Baleares*. La confirmació no s'ha fet esperar.

La queixa del partit anticatalanista UPyD sobre el ja famós article 20

alertà Bauzà. En efecte, el partit que lluita contra la normalització del català va advertir que aquest article permetia que l'excepció teòrica —que cada centre educatiu s'acollís al propi projecte lingüístic i no al previst en el TIL— es convertís en la norma de comportament general. El divendres 31 de maig el partit antinacionalista insistia: “L’oposició, amb el PSIB al capdavant, i els sindicats STEI, CCOO i UGT, que defensen la imposició de la immersió, s’han oposat frontalment al decret i aconsellen boicotejar-lo”. Segons UPyD, “tots els centres públics s’han acollit a l’article 20, i han renunciat la majoria a impartir matèries no lingüístiques en anglès per impartir-les en català i han relegat el castellà a una o dues matèries no troncales, com música, educació plàstica o educació física”. El partit antinacionalista atacava el govern Bauzà perquè, al seu parer, “el que passarà ara serà que la conselleria donarà per bons aquests projectes via article 20”.

És pertinent suposar que les crítiques d’UPyD —a les quals, com totes les altres que provenen del sector anticatalanista, tan sensible es mostra Bauzà— fessin que el president ordenés la consellera que actués ràpidament i contundent contra aquesta via d’escapament del ja famós article 20. Aquella mateixa setmana —entre el dilluns 27 i el dimarts 31 de maig— va ser molt fructífera quant a instruccions emeses per la conselleria als centres educatius. En teoria eren per “aclarir” als equips directius i professors com aplicar el TIL a partir de setembre. Però en realitat eren una improvisació sobrevinguda. En una circular es deia una cosa i en una altra, al cap d’un dia,

El 70% dels pares trien català

Un altre dels eixos fonamentals del Govern del PP a l’hora de castellanitzar l’educació a Balears és l’anomenada “llibertat d’elecció de llengua” vehicular a l’ensenyament per part dels pares d’alumnes de primera ensenyança, fins als 7 anys. Aquest curs que ara acaba ha estat el primer en què s’ha posat en pràctica l’elecció esmentada. El 62% trià el català, el 25% no trià i el 13% trià el castellà. Per al pròxim curs la conselleria canvià el sistema. Va sostreure dels centres la responsabilitat de matricular. Directament ho feia la Conselleria, facilitant el tràmit a través d’Internet. Oficialment era per donar les màximes facilitats possibles als pares. En realitat, però, l’objectiu era que els pares poguessin triar fora de les recomanacions que l’any anterior havien fet molts professors. El resultat, que es va fer públic el passat 30 de maig, és el 70% dels pares triaren el català per a l’educació dels seus fills —fins els 7 anys, únic tram d’edat en què es permet l’elecció— mentre que el 30% elegí el castellà. És significatiu que el govern considerés “un triomf de la llibertat” aquestes xifres, i que l’anticatalanisme, com el Círculo Balear i el diari de referència d’aquest àmbit ideològic, *El Mundo-El Día de Baleares*, les celebressin com “un gran avanç”.

se’n deia el contrari. La raó era política. Així com a la conselleria s’adonaven que en efecte, com deia UPyD, més i més centres s’acollien a l’article 20, els nervis creixien i les ordres s’improvisaven per conhortar Bauzà.

El president va incrementar aleshores la duresa del seu discurs contra la immersió en català. En plena sessió del Parlament digué que “la immersió és responsable del fracàs escolar que hi ha a Balears”. El missatge era meridià: el TIL ha de substituir la immersió. Mà ferma. Més que això: fèrria.

Tot d’una la consellera d’Educació mostrà en públic les noves instruccions del president. Camps s’afegí a la con-

signa contra la immersió: “La realitat és que allò que tenim ara ha provocat un fracàs escolar del 30%, i hem de treballar per combatre això”. Fins a finals de juny els centres tenen temps per a presentar els projectes per al pròxim curs, en els quals ha de quedar aplicat el trilingüisme. La consellera no dubta que “tots compliran”, però ha volgut deixar també molt clar que, si un centre no aplica allò previst, “aleshores es prendran [des de la conselleria] les mesures legals que calgui prendre” perquè “ens correspon vetllar perquè es compleixi la llei”.

Miquel Payeras

Avancem junts

Port de Barcelona

Port de Barcelona, el primer *hub* logístic del sud d’Europa.

www.portdebarcelona.cat

